

میوات

سالمح محمد نهمین

سلیمانی

فلزاری 1984

دیسان ریشک و پیشک به دره زاکه بهری چاوتیان
گرتوه .. ساتیکی نه برد همووتیک نالان ؛ برز بوونوه ،
به لای راستا لاقرتی یان به ست ، پهنگه کان گردبوونوه ، وهک
به سترینه توپیکه وه بواری جووله یان که م بیته وه ، له هله بز
دابه زکوتن .. نه وکشته که نادیاره ی له بیلبله ی چاوتا جی گیر
بوو ، له گل پهیدا بوونیا سهریکیان گرتو بردیان ،
سهرکه ی تریشی له گلینه ی چاوی راستا چه سهی ، کرژبوو ،
سووکه بوته که ش وهک دوا وریاگردنه وه هاته بهر لووتت ..
له ماله وه بوایه به وچند سانه خوم ده گه یانه شوینیکی
که لا ، هر چونیک بوایه نه وچند ده قیقه پر له نازارم له گل
راته کاندنی کشته که که دا به سهر دهبرد ، مه گه پرخه و لرخه
لرخم په کیکیانی به ناگابهینایه ، نه ویش له (ده) جارا که په تیک
یان هر پیشیان نه ده زانی .. نه ی نیستا له م نوتوموبیله دا
چی بکه م ؟ خو هه رچه نده که سیان نییه له دهردم بی ناگا بیت ،
سهرنجی به زهیی له چاوی یه که به په کیانا به دی ده که م ،
ته نانه ت هه ندیکیان به شیتیم ده زانن و سلیشم له ده که نه وه ،
به لام هه ر چونیک بیت به و حاله وه نه مبینن .. نه وه ی باشه پاسه

بیست و یه که نه فوری یه که ی کاک عه لی چوله ، به خو یه وه
دوانزه که سی تیایه ، منیش وهک پیشه مه به هر بیانوو یه که بیت
خوم دوورده گرم ، نه ویش له ترسی میوانه ناله باره که م ، نه وه ی
کاتی دیاری کراوی بوئی یه ، له شوینی وادا پهیدا ده بیت و
چه مسهری کشته که که له چاوی راستم دهردینی و به گالته
بهی گردنه وه به ره و لای راستم به کیشی ده کات ، ته نانه ت
له خه ویشدا به ناگام دینی و به ره و نه وه ی رایده کیشی ، نه مجا
هر یه که له وره نگانه چند جاریک رای ده ته کینی ، نیتر که لاهم
ده بیته کولاره ی دهستی مندالیکی چوختی که خیرا خیرا
داوه که ی راده پسکینی ، سهرم ده که وینه رت دان ، چاویشم
ده بیته کونی دای کولاره که .. خوزگه هر به وه شه وه
بوه ستایه ، ده میشم به لای راستا گپر ده بیت و ده که وینه که ف
چهراندن ، لای راستم سهرانسهر توشی نیفلجی دیت !

هر چوار کورسی یه که ی ریزی دواوت بو خوت گرتو
له ریوه تیایدا پال که وتیت ، نه وانیش تیت که یشتن ،
لایت گه پان .. نه وه تا به ده ما راکشاویت ، پروت بولای چه پ
وه رگیراوه و پرومته ی راستت له کورسی یه که توند کردوه ،
به دهستی چه پیشت توند چاوت گرتوه ، له وهش به ناگایت گه ر
به رده وام بن ده ستت شل ده بیت و چاویشت وهک دوو قولاب
له هر دوو پیلوه کانی گیر بکرین تا دایبهرچینن ، به لام به ده ست
خوت نی یه وهک په له پرووزه ی مهرگ بیت ، چون یه کیک خه ریک
بی له دهریایه کدا بخنکی په نا ده با بو پوشیک به فریای که وی ،
توش وات لی به سهر دی .

دخوایه گیان هر نه مجاره رسوام مه که ، چونکه
هه ندیکیان له و باره دا نه یان دیوم . بریا گلینه ی چاویان نه و
دیمه نه ناپه سه نده ی منیان نه شتایه ته وه .. وا ملم سوورا ،
چاره که دهره یه کی کرد ، نه مجا نوره ی رت برد نیستی ، رته ی
یه که م خاوه ، له خوا به زیاد بی وایی ده چی هه ربه وه نده ده ست
به ردارم بن ! .. وایه ، نه وه تا وا په نگیکیان له شیوه ی توپیکدا
پروه و ناو چاوم خل بووه ، نه ما .. شوخی .. خوزگه چاوم
نه وه نده به هیز بوایه هه موو جاریک به داوه که وه هه لی
لووشینایه .

هه ناسه یه کی قولت هه لکیشا ، که وتیه سهرگازی
پشت ، خوشکه بچووک که ت و کچه پهوریکت که له سهر
کورسی یه کانی پیش تووه دانیشتبون سهریان به دیوی تو دا شور

کردبووه و سه رنجیان ده دایت ، چاوت هه لیری و به ته و سه وه
بزه بکت هاتی و پیت و تن :

- چی به .. بووا سه یرم ده کهن ؟ !

له وه ده ترسای هه ستیان کرد بی .

- و امان زانی خوت لی که وتوو ، چونکه یه ک دوو پرخه تمان
گوری لی بوو ...

- رهنگه خه وم لی که وتبی !!

نه ختیکی تری پیوه بوایه لی یان ناشکرا ده کردی ، باش
بو نه مجاره یان چاوت له رهنگه کان به هیژ تر بوو ، بویه نه وانیشی
به کشته که که وه راپنج کرد .

که سه رنجت دان هه ستنت کرد به وردی له چاوت
ده پروان ، دیاره هیشتا شله قاوی یه کی جی جی خوی
نه گرتوتوه .. تا چه واشه یان که بیت و تن :

- نه وه ندهم خه دی گیزبووم که چی هه رچه ند ده کم له م
نوتوموبیله دا خه وم لی نا که وی .

خوت به لای چه پدا خست و پروت له وان وه رگیرا ،
له ناخیشه وه که مه ت به قسه کانی خوت ده هات .. هه رچه نده
ده ترانی که نه وان پروات بی ده کهن ، چونکه زور خه ویت دهنگی
دابوو .. هه ستان و نووستنت به ده ست خوته ، که س بوی
نی به له خه و به ناگات بیینی ، شه وه یه له هه شته وه ده چیته ناو
چی و به یانیش سه عات (ده) هه لده ستیت ، که سیش نی به پیت
بلی بو ؟

- چه ند ده توانن دلنه وایی بکن ، با زور پنویت ، ناوه ناوه
بی نه وه ی خوی هه ست بکا سه ری بهن ، به لام که له خه و ابوو
به ناگای مه هیین ..

- نه ی خویندنه که ی ؟

- خوی سه ر پشک بیت ، زوری لی مه کهن .. هه ربو خویندن
نا به لکو له هیچ شتیکی زوری لی مه کهن .. چونکه جوری
په رکه مه که ی زور سووک نی به ، رهنگه خوشی نه یه وی نه وه نده
نه م و نه و به و حاله وه ببیین ..

- نه ی ده رمان ؟

- هه ر نه و حه بانه ی پیشوی به نی .. با له سه ریان
به رده و ام بی .

- دوکتور ماوه یه که به لای که مه وه هه فته ی یه ک دوو جار لی ی
دی !

چاریکی وان یه که می کاته وه ؟

- تائیسنا هه ر نه و حه بانه چاره که یه تی .. به لام خوتان
ده توانن که مینک باری سووک بکن ، نه ویش به وه ی که
تاده توانن دلی رابگرن و چاودیری بکن ، به جوریکی وا که خوی
هه ستی بی نه کات ..

به ریگه وت نه و وت وویژه ی نیوان باوکت و دوکتوره که ت
بیست .. نه و به په رده سه که ی خوی وت که تو به ریته ژووری
چاوه پروانی ، به لام تو به هوی جل له به رکردنه وه وه خوت
دواخت ، به رده سه که ش له بییری کردی و جی هیشتی .
پیریش له ژووره که ی خوته وه گویت لی بوو باوکت و کاک
عه لی میدی پروت له وه ده وان که گه شتیکت بو مه یسه ر
بکن ، هه ستنت کرد بویته ته ته کیویک نازارو نه شکه نجه ، وه ک
جگه له تو هیچ گرفتیکیان نه بیت ، تو دلت بوته به ردیکی ره ق و
ته ق ، که چی نه وان ده پانه وی بیکه نه زه وی یه کی بژوین و
باخچه یه کی رازاوه ی گولزاری لی بیننه کایه وه .

نه گه ر نه و لادانه ی ریگا نه بوایه شه وتان به سه ر نه ده
هات ، به لام ده بوایه و ابیت ، چونکه نیوه بو سه یران و گه ران و
رپواردن هاتوون ! نه و شوینه ش گه لیک دلگیر بوو . خواردنی
خوتان هینا بو ، به ده م چیشنت لیان و ورده نیشسه وه به کاو خو
گورانی ده و تراو جار جاریش دوو دوو سی سی ده ستیان ده گرت و
زه ماوه ندیان ده گیرا ، راسته بو خوشی و شادی هه موان بوو ،
به لام دلی تو مه به ستی سه ره کی بوو ، که چی توش بیرو هوشت
به میوانه که ته وه خه ریک بوو ، به وه ی که نه و چه توونه هات چون
چونی و له کام شوینی که لاوه پیشوازی بکه بیت ، بویه هه ر که
باسی لادان و دانیشتن هاته گورنی ، به په له چاوت گیرا ،
که نده لانیکت به دی کرد :

- نیره خوشه بالیره لابه دین !

شتیکت پیشنیار بگردایه دانه دواوه ی نه بوو . سه نگره ی
خو حه شاردانی خوتت هه لیزارد ، ده هه نگاویک دوور لیوه ی
دانیشتن ، چیگای خوت له په ره وه نزیک که نده که بوو ، نه وان
گورانی ده لین و زه ماوه ند ده کهن ، توش هه ربه له ش لایانیت ،
نه گینا وه ک تر :

«نیره چاکه ، پیوام هر ههشت نۆشه قاپویک دوورم ، بۆ
 نهوهی ههستی بی نهکن نهگه له سه ره خۆش برۆم هر
 به چهند ساتیکی کم دهیگه می ، نامبینن ، مهگه ... تا ،
 مهگه زۆر لیم به ناگابن ، به لام نهه ، چونکه شوینه که ی
 وانیه تا نهوهند به وردی چاودیریم بکن ، نه سه ربانه نه بهر
 به نجه ره ی ژووریکی به رزه ، نه گوی ئاوه و نه له لای
 ناگریشه وهیه ...»

تۆ له م کهین و بهینه ی خۆتا بویت نه وانیش له به زمی
 خویانا بوون .. به لام ههستت ده کرد جا جار ده یانداپته بهر
 تیله ی چاوه ، یان هانی به شدار بوونیان ده دایت ، خۆکه سیان
 راسته و خۆ داوای لێ نه ده کردی ، به لام خۆت زیره کیت ،
 سه رنجه کانیان ده خوینیته وه .. به گوی خۆت نه وهت بیست ،
 نه ویش که دوکتوره که ی خزمقان بۆ مه وال پرسینت هاتبوو
 به باوکتی راگه یاند . کردبوت به خووه هر چه ند یه کیکه له و
 جوهره بها تیه و نه و باسه ی لاکرایه ته وه ، له هر شوینه که وه
 بوایه خۆت لێ ده گرت :

- زیره که کان به زۆری تووشی نه م جوهره نه خوشی به دین ،
 چونکه میشکیان هه میشه وریایه و له کارداپه .. گه لیک له زاناو
 ناوداران و بلیمه ته کانی دنیا و ابوون ..

- به لێ دوکتور نه میش هه ره له منالیه وه زیت و وریا بوو ، زۆر
 له وانیه تریشم وردبین تره .. له قوتابخانه شدا زۆر ستایشیان
 ده کرد ، ئیستاش له زۆر شتا بۆ چوونی نه و له می هه موویان
 چاکتره .

- نه و ده رمانه ش زیاتر بۆ خاوه کردنه وه ی میشکیتی ، بویه که
 ده یخوات ئاره زووی نووستن ده کا .

کزه یه کی ساردی ده مه و نیواره به ناگای هینان و کاتی
 به بیر هینانه وه . بویه وا درهنگ که وتن و به تاریکی گه یشتن .
 تاریکه شه وه ، چرای شه قامه کان چاویان نووساوه ، به غذا
 له گۆمی تاریکیدا مه له ده کات ، لایته ئوتوموبیله کان چاوی بزیه
 ماسی به کانی ناوین .. دووسه عات زیاتره له ئوتیل ده گه رین ،
 له بهر هه رکامیکیانا ده وهستن ، دوا ی نه ختیکه پیاوه کان سه ر
 ده که ونه وه و :

- نیوه ی سالان هه روایه ، جینگا زۆر زه حمه ته .
 - ئیمه ییش ره وه یه کین ، له م شه وانده دا هیچ ئوتیلیک نه وهنده
 جینگای نی یه .

- ئی خۆمن پێشیان ده لیم هه ره دوو ژوورمان به نی جی ی
 خۆمان ده که ینه وه ، هه مووی چوار پینچ سه عاتیکه !

- جا که وایه با له ئوتوموبیله که دا بنوین .
 - کاکه ی خۆم من ماندوم ، له ئوتوموبیله خه وم لێ ناکه وی ،
 له به یانی یه وه لێ ده خویم ، ئیستاش نه خه وم ، نه ی سبه یینی
 چون ده ست بی بکه مه وه ؟

له ئوتیله باشه کان بوونه وه .. ناچار سه رتان به می وادا
 ده کرد که هه ره بیریشتان لێ نه کرد بووه .. نزیکه دوانزه یه ،
 خه ریکه شه و گاره که لیز ده بیته وه .. له ده رگای یه کیکه له وانیه
 هه ره به ناو ئوتیلن هاتنه ده ره وه ده ستیان واپاوه شانده که
 دابه زن .. چوونه نه و دیو ده رگاکه ، کچان لچیان لێ
 هه لقورچاند ، تۆ نه وهت نه کرد .. دوو ژووره که یان
 نیشان دان ، کاکه له و پورت و هه ردوو خوشکه کانت و دوو کچه
 پوره که ت و تۆ چوونه یه کیکیان ، سی کوره که و دایکی
 به کیکیان و پیره ژنه که چوونه نه وی تریانه وه ، هه رچه ند بۆله و
 خوته و قیزو بیزتان کرده وه ، به لام بی سوود بوو ، چونکه کاک
 عه لی که سه ر قافله که بوو ده بوایه بنوستایه ، بویه نه ختیک
 به سه رتانا هات و تۆزیکیش به ته وه سه وه گالتی به نازو
 نوزتان کرد وه ک کومه لیک کچی عازهب ، جا قایلی کردن به وه ی
 خۆتان کرکه ن تا نه و چه ند سه عاته خه وتان لێ بکه ویت .

به ده م خه یاله وه خه ریک بوو خه وت لێ ده که وت ، ده تزانیه
 هه ره خۆت به ناگایت و هه موو نووستوون ، چونکه به مه زنه ی
 خۆت سه عات زیاده چونه ته نامیزی تاریکی ژووره که وه .. له پرا
 بوینیکی زۆر ناخۆش هاته به رلووت ، تا ده هات زیادی ده کرد ،
 وه ک بۆ چرووک بیت ، زۆرت له خۆت کردو هه ستایت ، پیش
 گلۆپ کوژاندنه وه جینگا کانیانت دیاری کرد بوو به ره و لای
 جینگاکه ی کاکه عه لی بویته وه به ناگات هینا :

- کاکه عه لی هه سته بزانه نه و بۆ چروکه چی یه ؟
 - بۆ چروکی چی ؟ کوا هیچ بۆن ناکه م !! بنوو زۆری نه ماوه
 بوژبیته وه ، خۆتان هه ره له سه ره تاوه نه وهنده قیزو بیزتان له
 جینگاکه کرده وه بویه وا هه ست ده که ییت ، نه گینا هیچ له ئارادا
 نی یه .. ! بنو کچه که م نه ختیکه خۆت بخافلینه خه وت
 لێ ده که وی .

که قسه کانی ده کرد چاوی هه لئه ده هینا ، یه که م جار
 نه بی کردی یه وه بینیتی ئیتر لیکه نانه وه نه و قسانه ی کرد ،

ههستت کرد هر که زانی توت شته که ی به بی بایه خ زانی ،
بویه توش وهک دل شکاوک که رایته وه سهر جیگا که ت وه هر دوو
کونه لووتت به پارچه کلینیکس ناخنی و سهرت داپوشی به هیوای
نه وه ی خهوت لی بکه وی ..

- بابه .. بابه .. ههسته بو کروزو بو چروکیکی زور دیت !
- ها نه وه توی ؟
گویت لی بوو یه ک دوو مشه ی لیوه هات و که وته بو ن کردن .
- نه وه چی یه ؟

هه رچه نده ماوه یه کی باش به سهر ههستانه که ی تودا
رابورد بوو ، وات ده زانی نه ومشت و مره له خه وتایه ، که چی
خه و نه بوو ، توش هیشتا به ناگا بویت ، چاوت کرده وه ، دوو
تارمایت به دی کرد ، یه کیکیان کاک عه لی و نه وی تریان به
دهنگه که یا هه لاله ی که چی بوو . کاک عه لی راست بووه به ره و
دهرگا که رویشت ، دهستی بو سویچی کاره باکه گیرا ،
دی یه وه ، دایگیرسان که چی هیچ .

- کاره باش نی یه ! ..
کاک عه لی به هیوایشی وای وت .. دهستی برد دهرگا که
بکاته وه ، کلیل درابوو ، دهنگی به ربوونه وه ی کلپله که ت
به رگزی که وت .. نه ویش دانه وی یه وه .. چاوت به تاریکای یه که
راهات بوو تارمایی هه موو شته کانت ده دی ..
- نای له زه مینه ی ژورره که چند گهرمه !! تو وهره دهستی
لی ده .

- نه وه چی یه بووا گهرمه ؟
کاک عه لی و کچه که ی نه و قسانه یان له گه ل یه کترا
ده کرد .

له جی ی خوت راست بویته وه ، نه ویش کلپله که ی
دی یه وه ، خستی یه کونی کیلونه که وه ، چرکه ی کردنه وه ی
هات ، درزیکی خسته دهرگا که ، دوا ی ساتیک توند
دایخته وه ، چهره دوو که ل شالوی بو ناو ژورره که هینا .
- چ دوو که لیکه ! ههستن ، خیرا ..

هر که کاک عه لی نه و قسانه ی له دهم دهره پری نیر
هه موو راست بوونه وه ، ژاوه ژاوتان تی که وت ، یه کی که پوووه
په نجره کان رایکرد ، به هر حالیک بوو تاکیکانی کرده وه ،
نه ویش بووه هوی دروست بوونی ته وژی هه وا ، له درزو کون و
که له به ری دهرگا که وه دوو که ل ته واو زیادی کرد ، ژورره که

خهریک بوو ورده ورده قانگ ده بوو ، کوکه تان تی که وت ، توش
هه ناسهت سوار بوو ...

- با له په نجره کهانه وه خو مان دهر باز بکه یین !
کاک عه لی وای وت و هه له تی بو لای په نجره کان برد ،
نیوهش وهک پیوه ی به سترابنه وه ، به دوایدا چوون ، دوا ی
نه ختیک وتی :

- که تیبه یان پیوه یه ، دهر چوون مان له ویوه مه حاله .
که رایه وه لای دهرگا که و نیوهش به دوایدا ، زانی نه وه
دوا ریگه یه ، دوو که ل پهنگی خوارده وه و به چاریک تهنگی بی
هه لچنین ، له ولاته وه زیکه ههستا ، دووان بوون
- مه یکن به ههرا دهستانم به نی با له قاهی یه که وه دهرچین
هر به دهم نه و قسانه شه وه کاک عه لی توشی گرت ، مه چه کی
گرتین ، ههرسی کتانی به کیش کرد ، چوونه نه و دیدوده رگا که و :
- دایخه نه وه

وای به وانه ی ژورره وه وت ، گویت له زرمه ی
داخته وه که ی بوو .

- ناخ قاجم شکا ..
دیار بوو یه کی که له دوانه که ی نه و دهستی به ربوو که وت ،
جیتان هیشت ، ماوه یه ک رویشتن ، ههستان کرد دوو که له که
تهنگ بووه ، ههردوو کتانی به رداو به کوکه کوک وتی :
- دهجم به دوا ی نه وانی تردا .. نیوهش چند ده توانن ریگ
پرو ن ..

رویشتن تا ده هات به رده متان پوون تر ده بووه ،
به ره بی خوتان ده بیینی ، به دهنگی به رز هاوارتان ده کرد ،
به لکو نه مه خویه یه کی که به دهنگتانه وه بییت . بی پلیکانه تان
هاتهری ، دهستان له دیوارو یه کتر به رنه دها ، چند پله یه ک
چوونه خواره وه ، نه وه ی له گه لئا بوو هه لئوتاو خوی به تو
گرتوه ، توش خوت دا به سهر نه و چند پله یه ی که لی
رهت پوون ، گیرسانه وه ، ههستانه وه ، گوپتان دایه وه
به رختان .. گیشتنه خواره وه ، به رده متان ته واو پوونک
بووه ، چاوی دوو که له که تان لیوه به دیار که وت ، له دهم
دهرگای دهره وه بوو ، که نزیک بوونه وه ، سه یرتان کرد
دوو که ل و ناگر له شوینی شاگرده کهانه وه بلند ده بیته وه ،
چیت دی ؟ خوتت بو نه گیرا پر به دهنگ قریشکانت ، نه وه ی
له گه لیشتا بوو بو ی سهندیته وه ، دوا ی ساتیک وهک یه کی که

دهمتان بگری یان دست بنیته بینتان ، هر له وکاته شدا میوانه کانی توش په یدا بوون وهک موریان بو ه لکروزیابی .. نه مجاریان وهک هیچ جاریکی تر نه بوون ، په یدا بوونیان ومل سوراندنت بیکه وه بوو .

«نه وه چی په نه مانیش په له یانه ؟ !» توند دهستت ناپه سه رچاوت وه ولت داملت راگری ، که چی دهستت زور خوبی بوئه گیرا ، توانای نه ما کوچ بوو به ربووه ، سهرت سه منی سورانی خوبی وه رگرت ، دواي نه ختیک که وته په ت بردن ، چاوت زه ق بوون ، ههستت کرد نه وهی له که لتا بوو به دم قریشکه و هاواره وه سهرتی گرت ، هه موو شتیکت ده بیست و له هه مووشی به ناگابویت ، هه نه مجاره نا ، هه مووچار ، به لام چاوو سه زو دهستت بو داپین نه ده کرا .

نهک هه ره به خوت به لکو به وهی له که لیشتایه و به دهی وهک نه ویش ناتوانن دابینیان که ن خوویان له ناستی نه وره ت بردنه ی سهرتا بگرن .. به دم گریان و قیژه وه بالی چه بی گرتیت و به کیشی ده کردیت ، لای راستت له جووله که وت و به ربویته وه ، که چی نه و دهست به ردارت نه ده بوو ، هه رای ده کیشایت ، ههستت به که رمای په کی زور ده کرد ، هه موو لهشت نیشته سه ر ناو ، زه وی په که وهک زمینه ی که رمایک بیت که بیست و چوار سه عات ناگر له بنیا ناله نالی بی . نه بو پیشه وه ته کانی بی ده دایت ملیشت به لای راستا ، لات و ابوو که ملت سووریکی ته و او خولابیته وه ، ده موو چاوی خوتت پیش بین ده کرد که به چ جوریک گیرو کرژبوو .

«دور .. واگرد بوونه وه ، ره نگیکیان زال بوو هه نه و مایه وه و نه وانی تری سبری په وه ، وا نه ویش له ناوه راستی ناگرو چه ره دوو که له که وه بو ناو چاوم خلور بووه ، له جووله که وتم ، که چی سه رم بو به رز ناگریته وه ، ده لی ملم نه گرتووه ، وهک هه جاریکی تر نه ختیک خوم گرت ، تاگوری تی هاته وه ..

که توزیک به سه ر خو که وتیته وه ، که چه پوره که تت به دی کرد ، له لاته وه که وتبوو شه که ت ، به ناستم هه ناسه ی بو ده درا ، له ناخی په وه هه نسکی قوولی ده دا .. که وتیته راوه شانندی .. زانیت بی هوشه ، توش دلت تیکل هات ، هیلنجت ده دا ، په ک دوو قولبت هه لهینایه وه ، دهنگی ناگر کوژینه وه ت به ناستم ده بیست .. نهی دواي نه وه چی پویدا ؟» هه ر چه ند میشکی خوت ده گوئی هیچی ترت به بیر

ناپه ته وه .. که چه پوره که شت له تو خراپتر ، نه و نه بله ق بووه ، نه و چاوه ی لیتی بریوه نایتر و کینی .. توش چاو بو خوشکه کانت بو پورت بوکاک عه لی و که کانی تری ده گیری .. نه وانه هیچیان نه وان نین ، به جله کانیانا زانیت له خسته خانه ن ، به لام چون که پشتوون نازانی !! سه بریکی که چه پوره که تت کرد و ده مت هه لهینایه وه :

- نهی نه وانی تر کوان ؟

نه ویش هه مان پرسپاری به چاو لی ده کردی .

«به لام نه هه ره نه وه ناپرسیت ، من له چاوی نه وادیمه نی شوینی شاگرده کان به دی ده کم ، هه ره نه لی دواي نه وینه په گلینه کانی هیچی تریان نه شتوته وه ، نه وه تا زه لامه کان بوونه ته زووخال ، وهک خه له وز رهش داگه راون و گوشت به سه ر نیسکیانه وه نه ماوه هه مووی بوته قهره برود .. توند چاوی خوت گرت پروت له وه رگیرا .. هه ره که سیک به لاتا برویشتایا دامینت ده گرت و پرسپاری خزمه کانتت لی ده کرد ، نه وانش تیکرا له سه رنجیک زیاتر هیچ وه لامیکیان نه بوو .

تا ده مه و نیوه پرو و هختا بوو بال بگریته وه ، هیچت لی حالی نه بوو ، له پریکا باوکت و دایکت به په شوکاووی و رهنگ هه لیزرکاوی به ژوور که وتن .

- بابه گیان ، هاتی ؟ .. نهی نه واتی تر کوان ؟

باوکت خوبی بو نه گیرا پووی لی وه رگیرایت ، چا که ته که یت گرت و رات ته کاندو قیزانت :

- بابه .. له که ل تو م نی په ؟ بو پووم لی وه ره ده گیری ؟ بو بو ؟ ناوری لی دایته وه .. وه لاسی پرسپاره که تت له فرمیسکه کانی به دی کرد .. به ری چاوت تاریک بوونه وه .. دیسان میوانه کانت گرد بوونه وه ، به لام نه مجاره خوویان هاویشته ناو دلویک فرمیسکی گوره ی باوکت وه .. له ناویا چه خما خه په کیان داو ، له که ل دهنگی گریه ی دایکتا له به ر گوی ی تودا نه وه یان ده گیری په وه که چون کاره باکه له پشت سه ری شاگرده کانه وه شورتی کردووه و ناگری له وان به رداوه .. فرمیسکه که خزا ، نه وان له سه ر پوومه تی باوکت له جی ی خوویان مانه وه و نه مجا له سه ر شیوه ی (10) که سه که ی له مه ر خوتان خوویان ده نواندو نه و سانه یان بو لیده دایته وه که خه ریکی تاسان و پیشان بوون له دوو ژووره که دا ، تا هه ناسه یان له به ر پرا .